

vor nuværende Lovgivning udskrives af Skolen ved den derefter kommende Eksamen. Hvis det ærede Medlems Lovforslag gaar igennem, vil Forældrene til denne Dreng enten ved Halvaarseksamen, hvis den afholdes i Oktober, eller ved den foregaaende Helaarseksamen kunne sige: Vi tager vor Dreng ud af Skolen for at undervise ham hjemme, og saa kan de helt lade være med at undervise ham. Han har kun Pligt til at møde til den næste Eksamen, altsaa til April, og det kan da vise sig, at han enten i et halvt Aar eller i et helt Aar ikke har været undervist, og man kan ikke gøre noget derved, han skal udskrives. Derfor sagde jeg, at dette Lovforslag betyder, at man giver de Forældre, der ikke vil sørge for deres Børns Undervisning, Ret til at forlange Børnene Udskrevet. Jeg sagde ogsaa, at det ikke kan forudsættes, at Forældre i Almindelighed vil handle saaledes, men at der kan findes enkelte. Min Mening med at fremsætte disse Udtalelser var ikke at sige, at Lovforslaget var uheldigt paa dette Punkt. Det er endda muligt, at det er rigtigt, at man giver Forældrene denne Ret til at forlange Børnene udskrevet, thi Lovforslaget ophæver jo den hidtil gældende Adgang til Udskrivning i Sommerhalvaaret, og saa kunde det maaske være rigtigt at erstatte den paa anden Maade. Derfor er det, jeg siger, at jeg henstiller dette til Overvejelse i Udvalget. Det ærede Medlem mente ikke, det var nødvendigt at nedsætte Udvalg om dette Lovforslag. Jo, det er det i højeste Grad. Der er mange Ting, som ikke har været fremførte her, og som jeg ikke har villet fremføre for ikke at sinke Tingets Tid, men som det vil være nødvendigt at fremdrage, for Eks. smaa redaktionelle Rettelser, som det vil være nødvendigt at faa gennemført, hvilket jo bedst gøres i et Udvalg og vanskeligt kan gøres her i Tinget.

Det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) mente, og deri syntes han at faa Tilslutning fra det ærede Medlem fra Nørresundby (Nørgaard), at naar jeg ikke havde fremsat noget Lovforslag om Skolens Tilsyn, saa laa det i — det ærede Medlem fra Nørresundby taler altid i høviske og smukke Vendinger, naar han henvender sig til mig —, at jeg enten ikke var nogen god Forhandler eller ogsaa en meget langsom Forhandler. Men det ærede Medlem maa huske paa, at jeg, saa vidt jeg husker, udtrykkelig har sagt, at disse Forhandlinger strandede. Det var i 1914, men der er siden sket saa mange Ting, som har medført, at vi vistnok alle har været enige om, at selv om disse Forhandlinger den Gang var

lykkedes, hvad de altsaa ikke gjorde, var det ikke i Samlingen 1914 saa lidt som Samlingen 1915 heldigt at fremkomme med et saadant Lovforslag. Naar jeg i Gaar talte om at fremsætte et saadant Lovforslag, var det, fordi jeg tænker mig Muligheden af at komme med et saadant Lovforslag til næste Rigsdagssamling. Hvem ved, hvad der kan ske? Jeg kan godt tænke mig, at Forholdene kunde blive saaledes, at et saadant Lovforslag da kunde blive fremsat. Jeg vil derfor sige til det ærede Medlem, at det selvfølgelig ikke er af Angst for Lærerne, at Lovforslaget ikke er fremsat. Jeg har i det hele taget ikke nogen Angst for Lærerne; skulde jeg have Angst for nogen, skulde det være for det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen); han er en ganske anderledes frygtelig Mand end Lærerne; jeg tror, at han virker nok saa stærkt. Og da det ærede Medlem fra Assens staar i denne kontrapunktiske Stilling til Danmarks Lærerforening, som han aabenbart gør i Øjeblikket, efter hvad jeg ser af Forhandlingerne i Landet, vil jeg henstille til det ærede Medlem fra Assens, om han ikke ved Hjælp af det ærede Medlem fra Nørresundby kunde faa en lille Forhandling i Gang med Danmarks Lærerforening, saa de to Parter, som nu altsaa staar imod hinanden, kunde komme hinanden i Møde. Det vilde hjælpe betydeligt til, naar man skulde fremsætte et Lovforslag om Tilsyn med Skolerne, at man kunde se, at der var Imødekommen fra de to Sider, at de vilde prøve paa at arbejde sammen. Saa kunde der være Talc om at faa en gunstig Forhandling i Gang. Men skal de staa, som de synes at staa i Øjeblikket, tror jeg, der er meget lidt Udsigt til, at et saadant Lovforslag kan gaa igennem, og egentlig meget lidt Anledning til at fremsætte det.

Jeg har udtalt i min første Tale, og det har ogsaa Ordføreren for mit Parti, det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Johs. Fog-Petersen), at vi mener, at dette Lovforslag foruden de fornæmte Mangler, der klæber ved det, betegner et Tilbageskridt. Vi kan ikke betragte det blot som en Kodifikation af de to Love, som de to ærede Medlemmer vil have samlet i een Lov, men maa ligefrem betegne det som et Tilbageskridt fra, hvad man senere, særlig under de sidste Forhandlinger, som har været førte om Skoletilsyn, mener at være naaet frem til og ogsaa med Hensyn til den Udvikling, der i Henseende til Frihed indenfor vort Skolevæsen er foregaaet i den Tid, der er forløbet siden 1855. Og paa Grund af, at der efter vor Mening er